

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

5. wyraża zdecydowane poparcie dla reform zmierzających do wprowadzenia demokracji, praworządności i sprawiedliwości społecznej w Egipcie, zgodnie z wolą narodu egipskiego; ponawia apel o całkowite zniesienie stanu wyjątkowego; podkreśla ponownie znaczenie dobrych rządów, zwalczania korupcji i poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Egipcie, wzywa do wyjaśnień dotyczących procesu konstytucyjnego, jego terminów i zasad, tak aby zapewnić że każdy konstytucyjny przepis obejmuje wszystkie grupy i nie pozwala na dyskryminację żadnej z nich w egipskim społeczeństwie; podkreśla ponownie konieczność jak najszybszego przekazania najwyższej władzy demokratycznie wyłonionemu rządowi cywilnemu;

6. podkreśla znaczenie zorganizowania wolnych, uczciwych i przejrzystych wyborów i zachęca UE i jej państwa członkowskie do kontynuowania wsparcia i pomocy dla władz egipskich, partii politycznych i społeczeństwa obywatelskiego w ich wysiłkach na rzecz realizacji tego celu; wzywa Radę Najwyższą Sił Zbrojnych do umożliwienia niezależnym obserwatorom śledzenia i monitorowania zbliżających się wyborów prezydenckich; zwraca się do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej o wsparcie ustanowienia grupy zadaniowej z udziałem Parlamentu Europejskiego, która udzieli wsparcia procesowi przemian demokratycznych, o które to wsparcie wystąpiły podmioty działające na rzecz przemian demokratycznych, w szczególności w odniesieniu do wolnych i demokratycznych wyborów oraz budowania instytucji, w tym niezależnego wymiaru sprawiedliwości;

7. z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie z więzienia blogera Alaa Abd El-Fattaha i Maikela Nabila Sanada; wzywa ponownie władze egipskie do zagwarantowania, aby żaden bloger, dziennikarz ani obrońca praw człowieka w kraju nie był obiektem bezpośrednich ani pośrednich prześladowań lub zastraszania; z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie więźniów politycznych, lecz przypomina, że nie powinni oni być w ogóle sądzeni przed trybunałami wojskowymi; uważa zatem, że uwolnieni więźniowie powinni zostać uniewinnieni zamiast ułaskawieni;

8. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz władzom Egiptu.

Kara śmierci w Japonii

P7_TA(2012)0065

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie kary śmierci w Japonii (2012/2542(RSP))

(2013/C 249 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 63/168 wzywającą do wprowadzenia w życie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. apelującej o wprowadzenie ogólnoświatowego moratorium na karę śmierci i egzekucje,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 65/206 z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie powszechnego moratorium na wykonywanie kary śmierci ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 306.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zniesienia kary śmierci w Japonii, Korei Południowej i na Tajwanie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie Catherine Ashton, wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, oraz Thorbjørna Jaglanda, sekretarza generalnego Rady Europy, w sprawie Europejskiego i Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci, przypadającego w dniu 10 października 2011 r.
 - uwzględniając oświadczenie Unii Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zniesienia kary śmierci, w którym zachęca się kraje o statusie obserwatora w Radzie Europy, w tym Japonię, do zniesienia kary śmierci,
 - uwzględniając Konwencję ONZ przeciwko torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, ratyfikowaną przez Japonię w 1999 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska ma poważne zobowiązanie do działania na rzecz powszechnego zniesienia kary śmierci i stara się osiągnąć powszechną zgodę na podstawową zasadę, jaką jest prawo do życia;
- B. mając na uwadze, że rok 2011 był pierwszym rokiem, w którym nie wykonano żadnego wyroku śmierci od 1992 r.; mając jednak na uwadze, że według doniesień prasowych, nowy minister sprawiedliwości Toshio Ogawa ogłosił, że nie zamierza kontynuować polityki „ostrożności”, jaką prowadził jego poprzednik Hiraoka Hideo, i wyraził gotowość do wznowienia podpisywania nakazów wykonania wyroków śmierci;
- C. mając na uwadze, że nastąpił znaczny postęp w kierunku powszechnego zniesienia kary śmierci oraz, że w coraz większej ilości krajów kara śmierci została zniesiona;
- D. mając na uwadze, że powzięcie przez Japonię, będącą wiodącą demokracją w Azji i kluczowym członkiem społeczności międzynarodowej, oficjalnego zobowiązania w zakresie zniesienia kary śmierci, będzie nie tylko zgodne z międzynarodową tendencją, ale będzie również stanowiło silny sygnał dla całego świata, że prawo do życia musi być szanowane i chronione;
- E. mając na uwadze, że obecnie około 130 osób skazanych na karę śmierci w Japonii oczekuje na wykonanie wyroku;
- F. mając na uwadze, że więźniowie i ich przedstawiciele prawni nie otrzymują informacji o wykonaniu wyroku aż do dnia, w którym ma ono się odbyć, a rodziny dowiadują się o jego wykonaniu dopiero po fakcie, co stanowi przejaw szczególnego okrucieństwa, zważywszy na długie lata oczekiwania na wykonanie wyroku śmierci;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że stosunki UE z Japonią opierają się na wspólnym przywiązaniu do wolności, demokracji, rządów prawa i praw człowieka;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od lipca 2010 r. w Japonii nie został wykonany żaden wyrok śmierci i że w 2010 r. powołano w ministerstwie sprawiedliwości grupę analityczną ds. kary śmierci;

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 E z 30.10.2003, s. 597.

⁽²⁾ Dz.U. C 371 E z 20.12.2011, s. 5.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. pilnie wzywa ministra sprawiedliwości Toshia Ogawę, aby w przyszłości nie zatwierdzał wykonania żadnego wyroku śmierci oraz aby wspierał prace grupy analitycznej;
 4. wzywa Japonię do kontynuowania wysiłków w kierunku powrotu do faktycznego moratorium, które obowiązywało od listopada 1981 r. do marca 1993 r. oraz do zachęcania władz publicznych, członków parlamentu, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i mediów do udziału w krajowej debacie na temat stosowania kary śmierci w kraju;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ i komisarzowi ONZ ds. praw człowieka, japońskiemu premierowi i ministrowi sprawiedliwości oraz japońskiemu Zgromadzeniu Narodowemu.
-